

16 ΙΟΥΛΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος (†311).

ᾠχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Γ'.

* * * * *

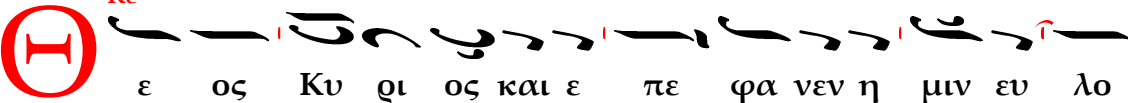

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

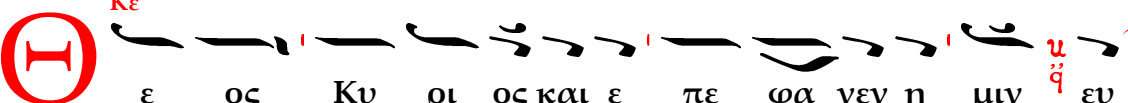

ᾠχος π' ᾠ Κε ϝ

Κε

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ι ι ι ι ου **u**
q

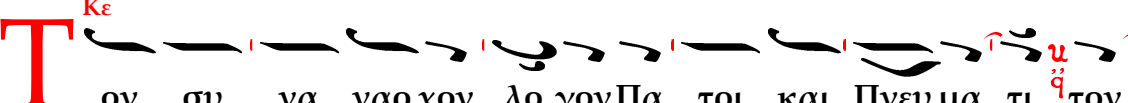

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν **u** ευ

λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ι ι ου **u**
q

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Κε

ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι **u** τον

εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πδ Γα ρ

περ δε δο ξα σμενος ει χρι στε ο ο θε ε
 ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τας πα
 τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
 γη σας πο λυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευσας και ε γε ρσιν δει ξας ως θε ος μη πα
 ρι δη σους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν

σε Θεο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

^{Κε}**Τ**ον Σταυρον του Κυριου ε γκω μι α σωμεν την
τα φηνη την α γι αν υ υμνοις τι μη σωμεν και την
α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σωμεν ο τι συ νη
γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας
κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και
τοις εν Α δηφως α νε τει ει λε

Δόξα.

^{Κε}**Κ**υριε νε κρος προ ση γο ρευ θης ο νε κρω
σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
νω ω σας τα μνη μα τα α νω στρα τι ω ται τον τα
φον ε φυ λατ τον κα τω τους απ αι ω νος νε

κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με
και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε} αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευτος
χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προστρε χοντων εις Σε
χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με η
τε κου σα εν σαρκι τον ποι η την σου και θε ον
πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ μνου ουν
των και προ σκυ νη στων τον το κο ον σε

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Κ^{Κε} υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα
σιν και την των α πο στο ο λων προ σκυ νη σιν ο Πε
τρος ε βο α σοι γυ ναι κες α πε τολ μη σαν κα
γω ω ω ε δει λι α σα λη στης ε θε ο λο γη
σε κα γω ηρ νη σα μην σε α ρα κα λε σεις με
του λοι που μα θη την η πα λιν δει ξεις με α λι

ε α β υ θ ο υ ^u α λ λ α μ ε τ α ν ο ο υ ν τ α μ ε δ ε ξ α ι ο θ ε
ο ς κ α ι σ ω σ ο ο ν μ ε ^u

Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρ ι ε εν με σω σε προ ση λω σαν οι πα
ρα νο μοι των κα τα δι κων ^u και λογ χη την πλευ ραν
σου ε ξε κεν τησαν ω ε λε η η μον ^u τα φην δε
κα τε δε ε ξω ο λυ σας Α δου τας πυ λας και α
νε ε ε στης τρι η με ρος ^u ε δρα μον γυ ναι κες
ι δει ει ν σε ^u και α πη γ γει λαν α πο στο ο ο
λοις την ε γε ρ σιν ^u υ πε ρ υ ψου με νε Σω τη ρ ο ν υ
μνου σιν αγ γε λοι ευ λο γη με νε Κυ υ ρ ι ε δο
ξα α σοι ^u

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α^{Κε} πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α ^u
η της Ευ ασ την λυ υ πην χα ρο ποι η σα σα ^u
α νυ μνου μεν οι πι στοι και προ σκυ νου μεν σε ^u ο τι α
νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας ^u και νυν δυ

σω πει α πα αυ στως πα νυ μνη τε πα να γι ι
α εις το σω θη ναι η μας

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξά νε εστη τῶ μνη μα α τος ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σῶ ^{u q}

Λι ανρω ἱ μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σῶ θρη νο λο γῶσαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νῶ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στασιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σῶ ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θῶ σαι προς το μνη η μα σῶ Σω τερ ^{u q} εν η χῶ ρν

το Α γγε ε λῶ προς αυ τα σφθε γγο με ε νῶ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξά νε εστη τῶ μνη η μα α τος ^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι<sup>u
q</sup>

Προσκυνῶμεν Πατέρα και τον τῶν
Υιόν και το Ἅγιον Πνεῦμα τὴν
ἀναγιγνώσκον Τριάδα ἐν
μία ἁποστολή σὺν τοῖς
Σεραφεῖμ κροζόντες το Ἄγιος Ἄγιος Ἄ
γιος Κύριε<sup>u
q</sup>

Και νυν και ἀεικαίς τῶν
αιώνων ἀμήν<sup>u
q</sup>

Ζωοδοτήν τε κῶσα ἐλυτρώσω Παρ
θενε τον Ἀδάμα μαρτίας<sup>u
q</sup> χαρμονήν δε
τη Εὐααντιλυπης παρεσχεσαν τα
ζωης<sup>v'
22</sup> ἰθὺνε προς ταυτην δε<sup>u
q</sup> ο εκσσωκωθεις
Θεος και ἀνθρωπος<sup>u
q</sup>

Αλληλῆα Ἄλληλῆα<sup>v'
22</sup> Ἄλληλῆ
ἰαδοοξα σοι Θεος<sup>u
q</sup> (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ²² A λλη
λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοιο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ^u ^q

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἄγγελικῇ ὀράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω θλι βε σθαι με δα βι τι κως α δω σοι Σω
τη ηρομου ρυ σαιμουτην ψυ χην εκ γλω σσης δο λι ι
ι ι ας ^u ^q

T οισ ε ρη μι κοισ ζω η μακα ρι α ε στι
θε ι κω ε ε ρω τι πτε ρου μενοις ^u ^q ^χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^u ^q και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^u ^q

A γι ω Πνευ μα τι πε ρι κρα τει ται παν τα

τα ο ρα τα τε ε συν τοις α ο ρα τοις αυ το κρα
τες γαρ ον της Τρι α αδος εν εστιν α ψε ε ε ε ευ
στως

Ἀντίφωνον Β

Ε ις τα ο ρη ψυ χη αρ θω μεν δευ ρο ε
κει ει σε ο θεν βο η η θει α η κει

Δ ε ξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πα με ε νη
σ και ω ρι ας πα ση ης πε ρι φυ λα ξα τω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γουν τες φω μεν
ει Θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα
σι λευ εις τους αι ω ω ω ω ω νας

Ἀντίφωνον Γ

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι εις τας αυ λας προ

σβω μεν Κυ ρι ι ου χα ρας πολλης πλησθεισεν χας α
να πε ε ε ε εμ πω

Επι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι
ουρ γειται πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παντα αι σχρο ο
ο ο ον νουν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι
α εξ ου πανζω ον εμ ψυ χου ται ως εν Πα τρι
α μα τε και Λο ο ο ο ο γω

Προκείμενον.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι

σ υ β α σ ι λ ε υ ε ι ς ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς ^υ₉

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, φαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ο ς μου ^υ₂₂ ο τι

σ υ β α σ ι λ ε υ ε ι ς ε ι ς τ ο υ ς α ι ω ν α α α ς ^υ₉

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε₆

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε₆

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ε₆ πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ^ε₆

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ς'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου· καὶ λαβῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, καὶ ἦσαν διὰ παντός ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ

προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η̄ μον ελε η̄ στον με ο Θε ος κα
τα το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και
η̄ α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η̄ η̄ μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η̄ σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθη, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθη σὲ μετῆ μητρὸς

I δού γὰρ ἀληθειῶν ἡ γὰρ ἀπῆσας τὰ ἀδελὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σέ εἰδηλώσας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ς

I δὲ γὰρ ἀληθειῶν ἡ γὰρ ἀπῆσας τὰ ἀδελὰ καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σέ εἰδηλώσας μοι οἰοῖται ὁ ἄχορός.

Eἰς πολλὰ ἔτη δεσποῦσα χ ς

Pάντι ἐμὲ ὑσώπω καὶ καθάρισθη ἡ σωμαί πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Aκούτι ἐμοὶ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο

σου νηνα γαλι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Aπο σρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη και πασαστας ανομι ας μη εξαλει

ψον

Kαρδι ανκαθαραν κτισον εν εμοι ο θε

ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγ κατοις

μη

Mη απορριψης με απο τα προσωπα σα και

το πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε

μη

Aποδος μοι την αγαλι ασιν του σωτη

ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστη ριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σα και ασε

βεις επι σε επιστρεψισι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ α την
δι και ο συ νην σθ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σθ την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε ησονμε ο Θε ος

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μσ

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φσ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

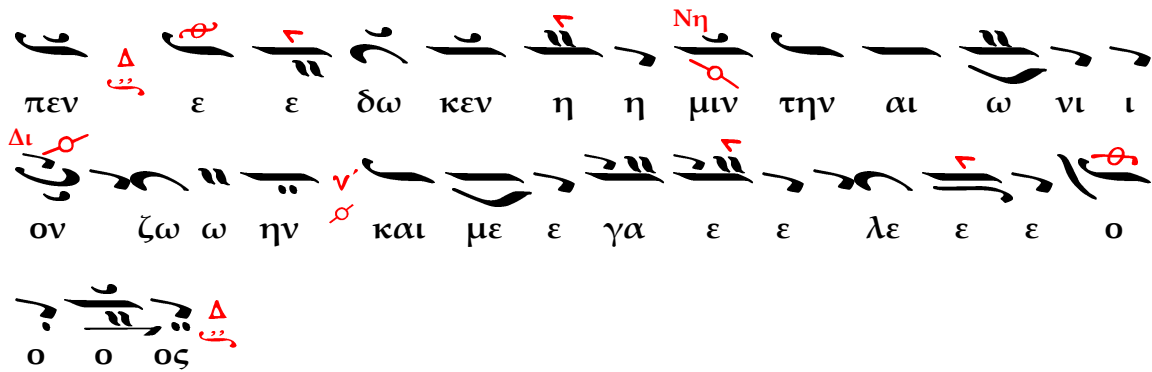
Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ' καὶ οἱ δύο τῶν Πατέρων (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς η'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγὴ, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυσθείς, Ζωοδότα ἀπτώτως· καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων,

ᾧν ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα·

Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιούς καθαιρέτας.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλόθεος.

ᾠδὴ α'. ᾠχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλάνης καθαιρέτας δεξιούς, νῦν ἀνυμνήσαι προθέμενος Δέσποτα,

χάριν τὴν σὴν ἄνωθεν, τὴν πανσθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνέργειαν· δεξιὰ γὰρ ὄντως, σὺ τοῦ Πατρὸς τε καὶ δύναμις.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἄγνωστον, καὶ τὸ γνωστὸν σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας ῥυσάμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνωθεν χορὸς προφητικός, καὶ Ἀποστόλων ὁ θεῖος κατάλογος, ἓνα τρισπόστατον, Θεὸν τρανῶς καὶ πανσθενῆ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμοις πειθαρχοῦντες θεϊκοῖς, οἱ θεοφόροι Πατέρες ἐδίδαξαν, κατ' οὐσίαν ἄγνωστον, τὸν ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς τὸ τριλαμπές θεουργικῶς, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα Δέσποινα, τὰς καρδίας φώτισον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

Δεύτερος Κανὼν.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τῶν Πατέρων εὐσεβῆς ὁμήγουρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτέ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὠρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ τοῖς τοῦ θεοῦ, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξακοσίων ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν βαίνοντες, ἔπεισι Κυρίλλου τοῦ μάκαρος.

Δόξα.

Ὁ μὴ κηρύττων ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις Χριστόν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίη τὸ ἀνάθεμα· ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐθέσπισε. Πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίσωμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσκέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεῖψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλῃ σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τῶν Πατέρων. ᾠχος α΄. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πρώτη πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ὑμᾶς ἀνεστόμωσε, τὴν πλάνην ἐνδοξοὶ κατασύροντας, καὶ πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σέργιον καὶ Πύρρον τοὺς δεινοὺς, προστάτας τῆς αἵρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Θεόδωρον, γενναίως ἅμα σοφοὶ καθείλετε, τὴν σεπτὴν στηρίξαντες, Ἐκκλησίαν ἐνδοξοὶ, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνάρχου Θεότητος τρανώς, ἐνέργειαν συνάναρχον, οἱ θεοφόροι ἀνακηρύξαντες, κτιστὴν ἐδίδαξαν τὴν ἐνέργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλῇ φύσει, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καταγγείλαντες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδεῖν οἱ ποθοῦντες τὰς αὐγάς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον θείαν ἔλλαμψιν, πηγῇ προσδράμωμεν τῇ τῆς χάριτος, τῇ Μητρὶ τοῦ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἅπαντα, τοῖς πιστοῖς χορηγεῖται τὰ βέλτιστα.

Ἄλλος. Ἦχος πλ.δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς, ἀναβρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνηθε αἰεὶ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὥσπερ, λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ θειασῶται καὶ πιστοί, τὸν παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυσὶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσει διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν· τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην· ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Δόξα.

Δεῦτε Σεβήρου Εὐτυχοῦς, καὶ Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανώς· τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλψωμεν θείοις ἐν ἄσμασιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ Ἀδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι

κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλλοντο τὸν θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό, Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς, ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαία τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Μεσώδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῶ, Κυρία πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· πράνον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAXARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐκράτυνεν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἀκούσωμεν βοώσης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα, ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὄρα φθεγγόμενον· Ἴδετε ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλήν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι * τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῇ 15' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, ἐπισκόπου Πηδαχθήσης (ἢ Πηδαχθόης) καὶ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ· Ἀθηνογένους, Ἀμμών, Ἀντιόχου, Ἡσυχίου, Θεοφράστου, Κλεονίκου, Μαξιμίνου, Πατροφίλου, Πέτρου τοῦ ἐκ Κρήτης καὶ Ῥηγίνου, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τὰς κεφαλὰς ἀποτμηθέντων καὶ τελειωθέντων. (~†311)

Στίχ. Ἀθηνογένης ἐκ ξίφους ἀνηρέθη,
Ψευδῆ θέαιναν τὴν Ἀθηνᾶν οὐ σέβων.
Χωρεῖ συνάθλων ἢ δεκάς καὶ πρὸς ξίφος,
Τοὺς σώματα κτείνοντας οὐ φοβουμένη.
Δέκα ἀθληταὶ συνδεδεμένοι πίστει,
Δέκα καὶ εἰλήφασιν ἐκ Χριστοῦ στέφη.
Ἐκτη καὶ δεκάτη Ἀθηνογένη τάμε χαλκός.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἦν ἀπὸ Σεβαστείας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως· καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ Φιλομάρχου ἡγεμόνος μετὰ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ, πολλοὺς τε βασάνων αἰκισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι, πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ Μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς μαθητὰς οὐχ εὔρε· προκατεσχέθησαν γάρ. Τὴν δὲ ὑπαντήσασαν αὐτῷ ἔλαφον, ἦν ἀνεθρέφατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, ἠλόγησε καὶ ἐπηύξατο μὴ ἀγρευθῆναι αὐτήν τε καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον χρόνον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, αὐτήν τε καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μελλούσας φύεσθαι, νεβρὸν προσάγειν ἕνα· ὃ καὶ γέγονεν. Ὡρᾶτο γάρ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἁγίων Εὐαγγελίων, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἢ ἔλαφος καὶ τὸν νεβρὸν αὐτῆς μόσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ πάλιν ἐξιούσα· ὃν θύοντες οἱ συνειλεγμένοι, εὐωχοῦντο εὐφραινόμενοι, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου καὶ θαῦμα μέγιστον τοῖς ὁρώσι τε καὶ ἀκούουσιν ὁμοῦ πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ ἀπολογητοῦ Ἀθηνογένους τοῦ Ἀθηναίου, ποιητοῦ τοῦ ἑσπερινοῦ ἐπιλυχνίου ὕμνου (Φῶς ἰλαρόν). Ἔτι δὲ καὶ πολλαὶ μάρτυρες γυναῖκες σὺν αὐτῷ, ξίφει ἐτελειώθησαν. (β' αἰ.)

Στίχ. Ἀθηνογένης πρὸς τὸ πῦρ τρέχων ἔφη·
Ἦ φῶς ἰλαρόν, Χριστέ, δόξης ἀγίας!
Πολλαὶ γυναῖκες, εἰ δέ τις ζητεῖ πόσαι,
Οὐκ οἶδα, Χριστὸς οἶδε, τέμνονται κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φαύστου, ὁμολογήσαντος κατὰ τὸν διωγμὸν τοῦ Δεκίου. (†250)

Στίχ. Φαύστῳ ὑπῆρξε σταυρὸς ἢ σωτηρία,
Αὐτῷ προσηλωθέντι πίστεως χάριν.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συνελήφθη καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας παρόρησι, σταυροῦται καὶ βέλεσι κατατιτρώσκεται. Ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ σταυρῷ προσκαρτερήσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀντιόχου τοῦ ἱατροῦ, ἐκ Σεβαστείας ἀδελφοῦ τοῦ μάρτυρος Πλάτωνος, καὶ Κυριακοῦ

τοῦ ἀπὸ δημίων. (†303)

Στίχ. Πρὸς τὸν τὸ πᾶν βλέποντα Δεσπότην βλέπων,
Ἄντέσχες, Ἀντίοχε, καὶ τομῆς ἄχρι.

Κυριακέ, Κυρίου κλητὲ δοῦλε,
Εὖ, εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν Κυρίου.

Οὗτος ὁ περιλάλητος ἀνὴρ Ἀντίοχος κατήγετο ἀπὸ τὴν Σεβάστειαν τῆς Καππαδοκίας, ὑπῆρχεν ἀδελφὸς τοῦ μάρτυρος Πλάτωνος, τοῦ κατὰ τὴν 18ην Νοεμβρίου ἑορταζομένου, καὶ μετήρχετο τὴν ἰατρικὴν τέχνην. Περιώδευεν οὖν φιλανθρωπῶς τὰς πόλεις τῆς Γαλατίας καὶ Καππαδοκίας, ἰατρεύων πᾶσαν ἀσθένειαν, μεγάλως ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος καὶ εὐγνωμονούμενος παρὰ τοῦ λαοῦ. Συνελήφθη ὅμως διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ζῶσαν αὐτοῦ πίστιν, προσηνέχθη εἰς τὸν ἡγεμόνα Ἀδριανόν, ἐκρεμάσθη ἐπὶ ξύλου, ἐξεσχίσθη τὰ πλευρά, ἐν τέλει δὲ ἐδόθη εἰς τὸ πῦρ. Ἐπειδὴ ὅμως πᾶσαι αἱ βᾶσανοι αὐταὶ δὲν τὸν ἐφθειραν, ἐρρίφθη ὑπὸ τῶν βασιανιστῶν τὴν ἐπαύριον ἐντὸς λέβητος πλήρους ζέοντος ἐλαίου. Ἐξελθὼν οὖν ὁ Ἀντίοχος καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῆς χάριτος ἀβλαβῆς ἐδόθη ἵνα καταβροχθισθῆ ὑπὸ θηρίων, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὸν ἀφῆκαν ἀβλαβῆ, σεβασθέντες τὴν ὀσίαν καὶ ἔνθεον ψυχὴν του. Εἶτα ἀπεκεφαλίσθη. Ἴδὼν δὲ ὁ ἀποκεφαλίσας αὐτὸν δῆμιος νὰ ἐκχέεται ἐκ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ γάλα λευκὸν ἀντὶ αἵματος, ἀνεφώνησεν ἀνάθεμα τῷ Ἀδριανῷ καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ. Διὸ ἀπεκεφαλίσθη καὶ οὗτος πάραυτα καὶ ἀνήλθεν εἰς οὐρανοῦς, ἵνα συναγάλληται μετὰ τοῦ πρώην θύματός του.

Οἱ ἅγιοι δεκαπεντακισχίλιοι μάρτυρες οἱ ἐν Πισιδίᾳ, οἱ διὰ λόγου τῆς μεγαλομάρτυρος Μαρίνης θελχθέντες καὶ πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται. (†270)

Στίχ. Θείων ἀθλητῶν ἀμφὶ πέντε καὶ δέκα
Χιλιάδες τέμνουσιν ἀμφὶ γῆν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας ἐνδόξου μάρτυρος Ἰουλίας τῆς ἐν Κορσικῇ.

Στίχ. Οὐκ ἐδουλώθης τὸν νοῦν, ὦ Ἰουλία,
Ἄλλ' ἐλευθέρως Χριστῷ ἐθουσιάσθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀναστασίου (†451) καὶ Εὐξιθέου (†460), ἐπισκόπων Θεσσαλονίκης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς κοιμήσεως τοῦ ὀσίας βιοτῆς ἱερομονάχου Ἰσαὰκ Ἀτάλλαχ (Atallah), τοῦ ἐκ Λιβάνου, ἀσκήσαντος ἐν Καψάλα τοῦ Ἄθω. (†1998)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Τετάρτης Συνόδου, κατὰ τὸ ἔτος υνα' (451) συνελθόντων.

Στίχ. Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι,
Ἄκτισιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρω σπα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θε ο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γως θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ως στ τσ υ ψι
 στσ ο ο προ φη της Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
 κραυ γα α ζε δο ξα τη δυ να μει σκ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα συ υ γα αρ α παι ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
 σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
ώδη η'

Αινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δδ λησ αυ τδ ι δδ γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^{B8}
Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε νς

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω και ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
 Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ζ'.

Ἦχος Δι-θ

Δ ει κνυ ων ο ο τι α αν θρω πος Σω τερ ει

κα ατ ς σι ι αν α να στας ε εκ τδ μνη η μα

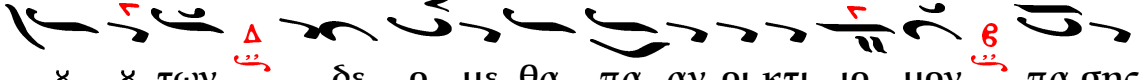
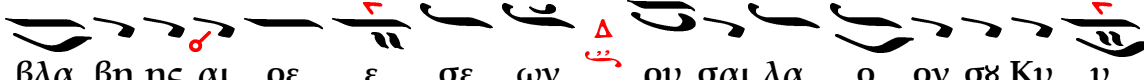

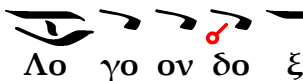
τος βρω σε ως συ υμ με τε ε σρες και με σον στα

ας ε δι ι δα σκες με τα νοι α αν κη ρυ υσ σειν

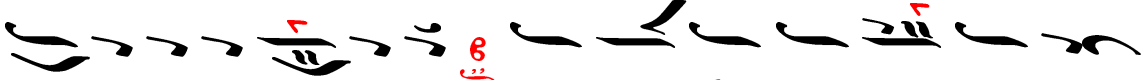

 ευθυς δε προς ορα ανιωνα νεεληφθηης

 Πατεερα και Μαθηται αι αι αι αις πεμπειν

 τον Παρακλητον εεπηγγειειλω Υπερθε

 εεθεα ανθρωπεδοξατησηηε

 γεερσειει

Ἔτερον τῶν Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ.

Π ατερωνθειειωνσηημερον τηνμνημην

 εεορτααζοντεςταις παρακλησεισι τς

 υυτωνδεομεθαπανοικτιιμον πασης

 βλαβηηςαιρεεσεων ρυσαιλαοονσςΚυυ

 ριε και πανταςκαταξιιωσον Πατερα

 Λογονδοξααζειν καιτοπαναγιιον

 Πνευμα

Θεοτοκίον, ὄμοιον.

Ε νδυοταιαισθηησει καιφυσε

 σιι Πανααμωμεμιαδετηυυπο

στα α α σει ^Δ τικ τεις Θε ον α α πορη η τως ^θ τον
 δι η μας πτω χε ευ σαν τα ^Δ με χρι Σταυ ρθ ς θε
 λη η μα τι ^θ και η μιν χα ρι σα α με νον ^Δ τον
 της Θε ο τη η τος πλθ ς τον ^Δ τη εκ νε κρων Α
 α να στα α σει ^θ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πά Πα ρ

Π^{Πα} α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
 α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^θ αι
 νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον ^{Κε} εκ τω ω ω ν ου
 ου ρα α α νων ^θ αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
 οις υ ψι ι ι ι στοις ^{Πα} σοι προ πει υ υ μνος τω ω
 Θε ε ω ^Δ

Α^{Πα} ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
 οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του ^θ αι νει ει
 ει ει ει τε ε α αυ τον ^{Κε} πα σαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του ^{Πα} σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω

^χ Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον ^Δ δο ξα αυ τη

ε σται ^χ πα σιτοις ο ^δ σι ι οισ α α αυ τδ

^{Πα} **Κ** υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων ^{Πα} προ η ηλθες ε εκ του ου μνη

η η η μα α α τος ^Π κα θως ε τε χθης εκ

της Θε ο ο το ο ο κου ^Π ουκ ε γνωσαν πως ε

σα αρ κω ω ω θης ^Δ οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α

α α α αγ γε ε ε ε λοι ^Π ουκ ησ θοντο πο τε α

νε στης οι φυ λασ σοντες σε στρα τι ι ω ω ω ται ^Π

αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ νω

ω ω ω σι ^Π πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα τοις

προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μν υ στη η η

ρι ι ι ι ον ^Π ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ

αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος ^Δ

Χ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ
δ ἐν στε

ρε χ ω μα τι της δυ να με ως α α αυ τδ π
q

Κ^{Πα} υ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ υν

τρι ι ι ψας u
q και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος

α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α Κε
π
q εις μαρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου

τα φη η η ης σου δ
u
q και προ η γες εν τη Γα α λι ι

λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου

ου με ε ε ε νος π
q με γα σου το ε λε ος α κα

τα λη πτεσωτηρ ε λε η η σον η η μας Δ
δ

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν Δ
δ κα

τα το χ πλη θοσ της με γα λω συ υ νης α α αυ

τδ π
q

Κ^{Πα} υ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι

το ο μνη η η μα u
q του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι

η μα α ας πα θο ο ο ο ν τα και προ σελ θου σαι

ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η

με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι

σθε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν ψαλ τη

ρι ι ω και αι κι θα α α α ρα

Κυ ρι ι ε ωσ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του ου τα α α α α φου ου τως ει σηλ θες και των

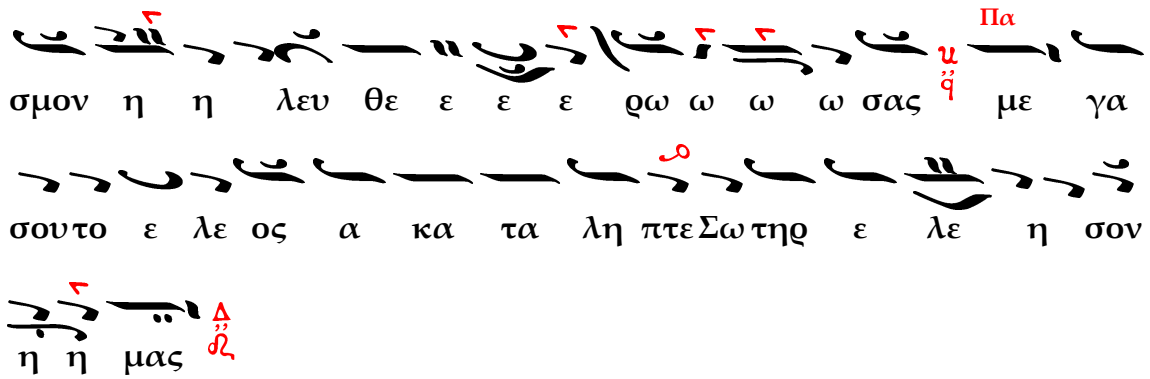
θυ ρων κε κλει σμε νων προ ος τους Μα α α θη τα α α

ας σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ

πη νε ε γ κας ως υι ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο

Τῶν Πατέρων προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὄλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὄλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὄλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὄλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τῷ βραχεῖ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὅσιους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

Ὄλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Ἦχος ᾠδῆς Νη 2

^{Νη} **Δ** ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

^{Νη} **Τ** ων α γι ων Πα τε ρων ο χο ο ρος εκ

των της οι κου με ε ε ε νη ης πε ρα α α α

τώ ω ων συν δρα α μων Πα τρο ο ο ος και

Υι υι ου και Πνευμα το ος Α α α γι ι ι ου

μι αν ου σι ι ι ι ι αν ε δο ο γ μα α τι

σε και αι αι φυ υ υ υ σιν και το μυ στη η

ρι ι ον της θε ο ο ο λο ο γι ι ι ας

τρα νως πα α ρε δώ ω κε τη η Εκ κλη η η

σι ι ι ι α ουσ ευ φη μουντες ε εν πι ι ι

στει ει μα κα ρι ι ι ι σω ω ω με ε εν

λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο οντες

ω θει ει ει ει ει α πα α α α α ρε ε

ε ε ε ε ε μ βο ο ο πα ρε μ βο ο λη η η

η η η ^{Νη} θε η γο ροι ο ο πλι ι ται ^β πα
 ρα τα ^α α ξε ως Κυ υ υ ρι ι ι ι ου ^υ
 α στε ε ε ρες πο ο λυ υ υ υ υ υ υ φω ω
 λιε ε πο λυ υ φω ω ω τοι ^{Νη} τς νο η τς ς
 ς ς στε ε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω ω μα
 α α α α α α α α τος ^Μ της μυ υ στι ^{Ηα} κη η ης
 Σι ι ι ι ι ι ι ω ω ζω ω ω ω ω ω ^υ οι
 α κα α θαι αι αι ρε τοι οι οι πυ υ υ υ ρο γοι
 τα ^υ μυ ρι ι ρι ι ι πνοο ο α α Α α
 α α α αν θη ^{Νη} του πα α ρα α α ^υ δει ει ει ει
 ει ει σου ^β τα πα γχου υ σα στο μα α τα ^Δ τς ^Μ ^{Νη} Λο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γς ^υ Εκ κλη σι ας
 το ο ο καυ χη η μα ^β οι κς με νη ης α α
 γλα α α α α α α α ι σμα ^Δ εκ τε νως
 πρε σβε ε ευ σα α α α τε ^{Νη} ^Δ υ πε ερ των ψυ
 χω ω ω ω η η η η η μων ^υ

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθεε ἐνεδιὰ γὰρ τῆς ἐκ
σαρκῶθεν ἐν τῷ ὁ ἀδής ηχ μα λω τισαί ο Α
δαμὰ να κληταί ἡ κατὰ ρα νε νε ἐκρω
ταί ἡ Εὐα ἡ λευθερωταί ὁ θανατος τε
θανάτωται καὶ ἡ μεις ἐζω ὁ ποι ἡθη μὲν δι
ὁ ἀνυμνῶντες βοῶ ὡ μὲν εὐλογητος Χρι
στος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκησας δο
ο ξασοί

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Παφ

Δοξασοίτω δειξάντι το φως δοξα ἐν ὑψι
στοῖς Θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρη ἡ νη ἐν ἀν
θρώποις εὐδοκίαι

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
Σε δο ξο λο γου μεν Σε ^{ν'}₂₂ ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
α την με γα α λην Σου δο ο αν ^{ν'}₉

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^{ν'}₂₂ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ ^{ν'}₂₂ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ^{ν'}₉

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την αμαρτι ι αν του
κο σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας αμαρτι ι
ας του κο ο σμ ^{ν'}₉

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ^{ν'}₂₂ ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η
μας ^{ν'}₉

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος ^{ν'}₂₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην ^{ν'}₉

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σα

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς Σ ε κ α τ ε φ υ γ ο ν δι δ α ξ ο ο ν με ^{ν'} ₂₂

του ποι ει ν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ο ς

μου ^{υ'} _{9'}

Ο τι πα ρ α Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^{υ'} _{9'}

Π α ρ α τει νον το ε λε ο ς Σου ου τοι ς γι νω σκου

σι Σε ^{υ'} _{9'}

Α γι ο ς ο Θε ο ς ^{ν'} ₂₂ Α γι ο ς Ι σχυ ρ ο ς ^{ν'} ₂₂ Α γι

ο ς α θα να τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς ^{υ'} _{9'} (τρεις)

Δ ο ξ α Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{υ'} _{9'}

Κ αι νυ υν και α ει ^{ν'} ₂₂ και ει ς του ς αι ω ν α ς των

αι ω νων α μην ^{υ'} _{9'}

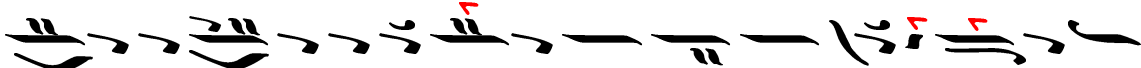
Α γι ο ς α θα να τ ο ς ε λε η σ ο ν η μ α ς ^{υ'} _{9'}

Ἀσματικόν. ^χ

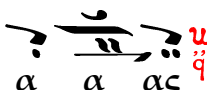
Α γι ι ι ο ς ο Θε ε ο ο ς ^{ν'} ₂₂ Α α α α

 γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος Α γι ος Α α α

 θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

 α α ας

Ἦχος π̣ᾶ̣ Κε ρ

A να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε

σμα δι αρ ρη η ξας τῶ α α δου ε λυσαςτο κα τα

κρι μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε πα αντας εκ των πα

γι ι δων τῶ εχ θρω ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε

αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ε ξα πε στειλας αυ τῶς

ε πι το κη ρυγ μα' και δι αυ των την ει ρη νην πα

ρεσ χες τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ε λε

ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̣ᾶ̣ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ε

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληλη
λησιν

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλλη
λησιν

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ἡμασ Υἱεε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλλη
λησιν

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς

γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ρ ι
α

Δόξα Πατρι και Υιῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

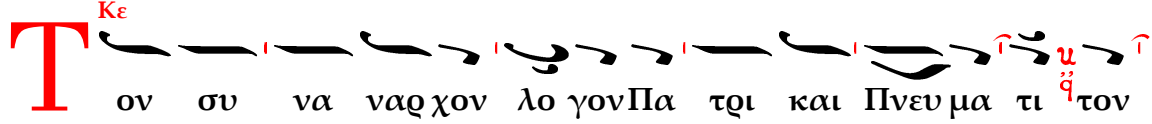
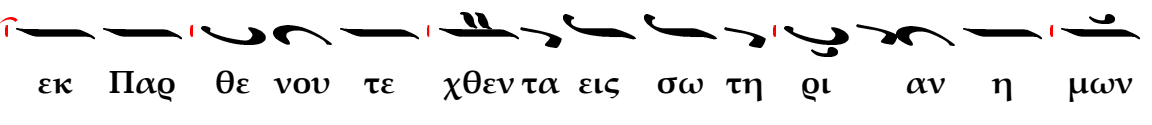

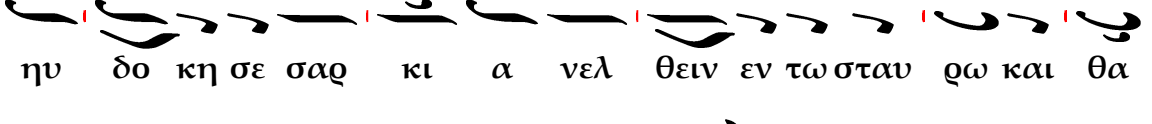
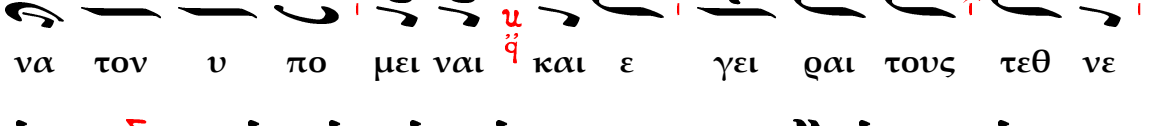

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

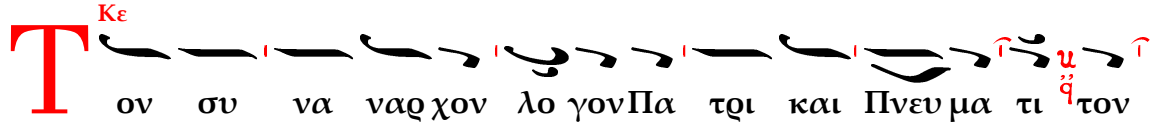
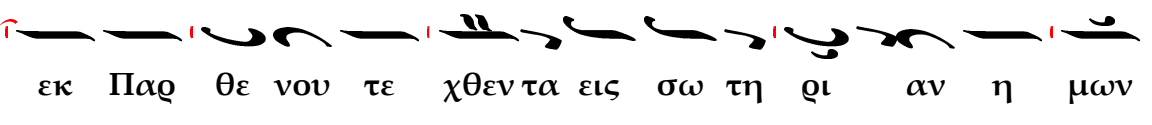

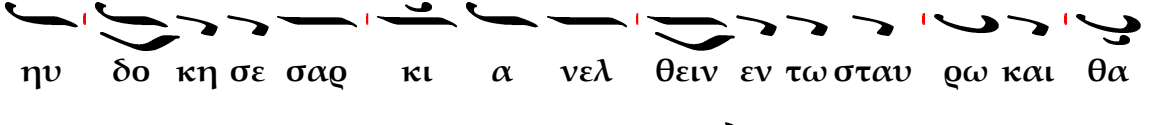
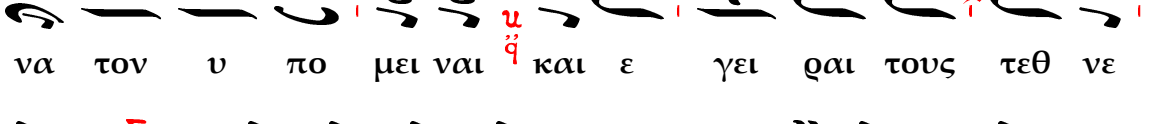

Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος π̣ά ᾠ̣ Κε δ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τ^{Κε}
ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι τον

εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι

ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε

ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τ^{Κε}
ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι τον

εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι

ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα

να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε

ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι ^{u q} τον
εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^{u q} ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι ^{u q} και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ου
ου ου ^{u q}

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι θ

Δ ε ^x ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων ^Δ

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α ^Δ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ᾠδὴ Κε δ

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι ^υτον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^υο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι ^υκαι ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του ^υ

Τῶν Πατέρων.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Υ περ δε δο ξα σμε νος ει Χρι στε ο ο Θε ε
ος η η μων ^ρο φω στη ρας ε πι γης τας πα
τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας ^ρκαι δι αυ των
προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
γη σας ^ρπολυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι ^ρ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυν τε μεσι τει α προς τον Ποιητην αμετα
αθετε μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευουσα
αει Θεοτοκων των σεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τρισάγιον Κυριάκου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Παφ

Αμη η η ην Αγιος ο Θε ε ε ος Α α
γιος Ισχυυρος Αγιιοος ααθα
αναατοοος Ελεεεηηησον ηη
η μας

Τὸ τρίτον.

Α α γι ος ο ο θε ε ε ος

Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο

ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η

σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις

τες αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α μις

Α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Κράτημα

ο ο ο το ο ο ο ο το ο ο ο ο

το ο ο το ο ι το ο ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ρου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο ο

τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε ε

εμ

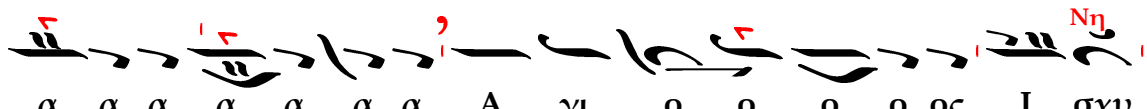
ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε χ ε ε ε ε

ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

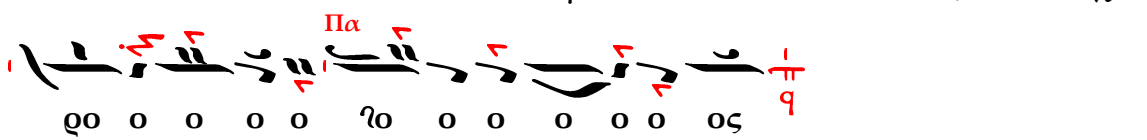
ο ο ο ος

α ρα α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α α

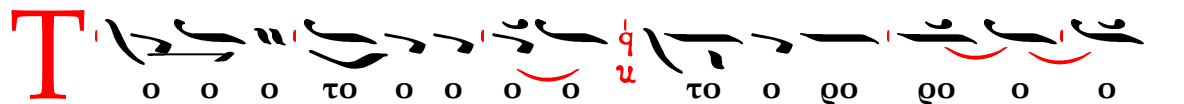

 α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ

 ρο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ος

Κράτημα

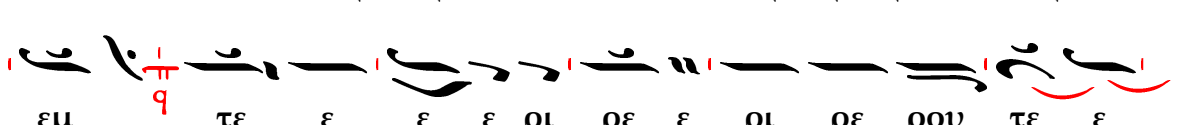
 ο ο ο το ο ο ο ο το ο ρο ρο ο ο

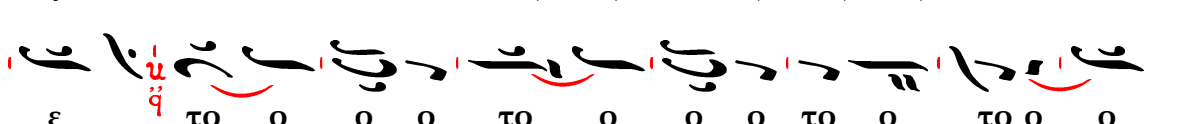
 το ο ο το ο ι το ο ο τε ε ε ε

 τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

 εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ρου τε ε

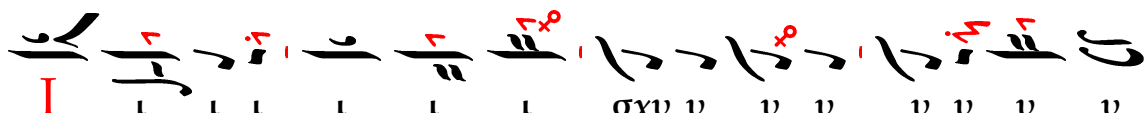
 ε το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο ο

 τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε ε

 εμ

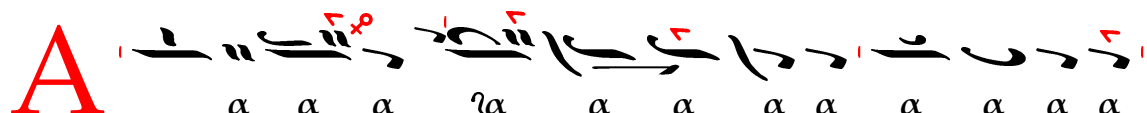
 ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

 υ Ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ος

 α α α ρα α α α α α α α

 γι ι ι ι ι ι ι ρι ι α α α γι ι ος

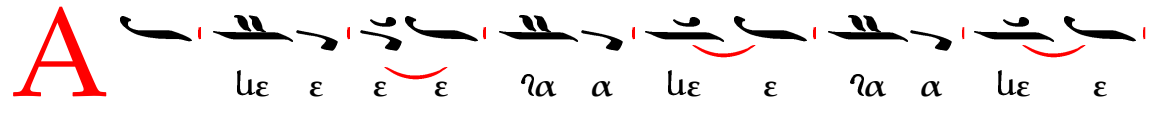

 α θα α α α α α α α α α α α α

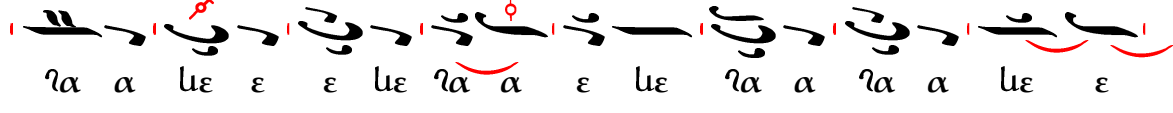

 α α α α α α α α α α χα α α α

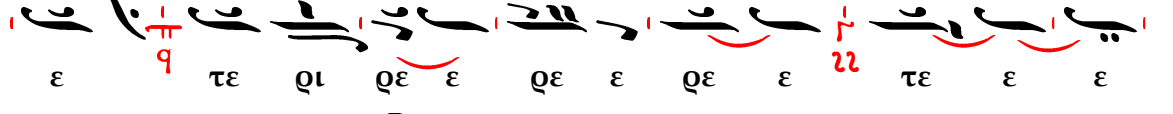
Κράτημα

A

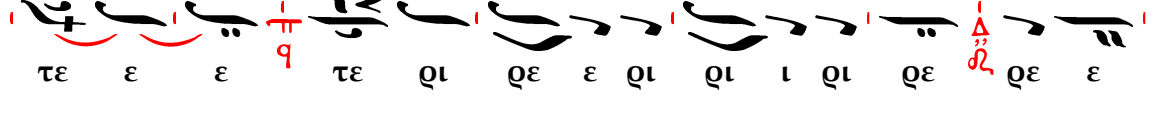
 λε ε ε ε ρα α λε ε ρα α λε ε

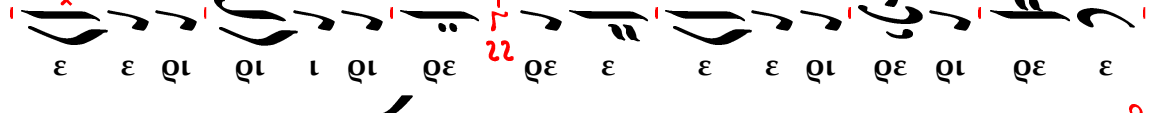
 ρα α λε ε ε λε ρα α ε λε ρα α ρα α λε ε

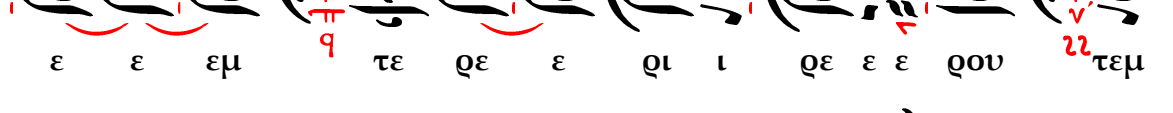
 ε τε ρι ρε ε ρε ε ρε ε τε ε ε

 τε ε ε τε ρι ρε ε ρι ρι ρι ρε ρε ε

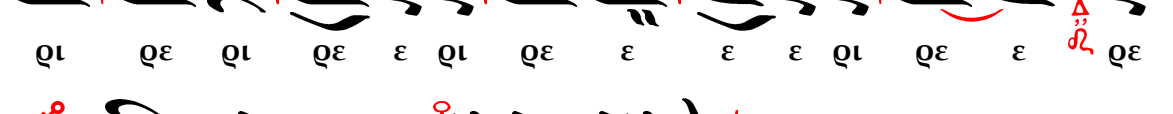
 ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ρε ε ε ε ρι ρε ρι ρε ε

 ε ε εμ τε ρε ε ρι ρι ρε ε ε ρου τεμ

 τε ρε ε ρι ρι ρε ε ε ρου ου ου τε τε

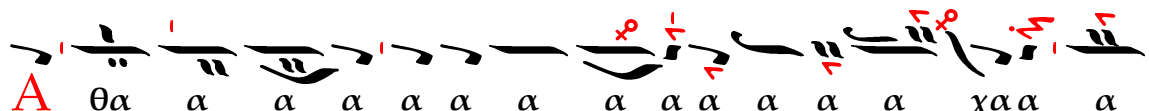
 ρι ρε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ε ρι ρε ε

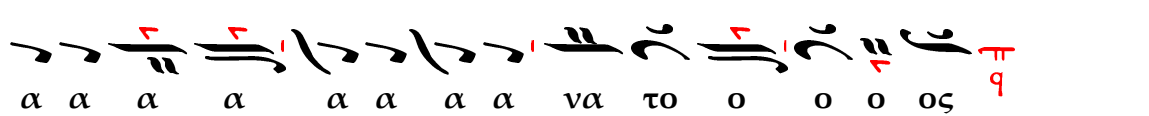
 ε ε ρι ρι ρι ρι ρε ε εμ

A ε ε ε ε ε ε γε ε ε

A

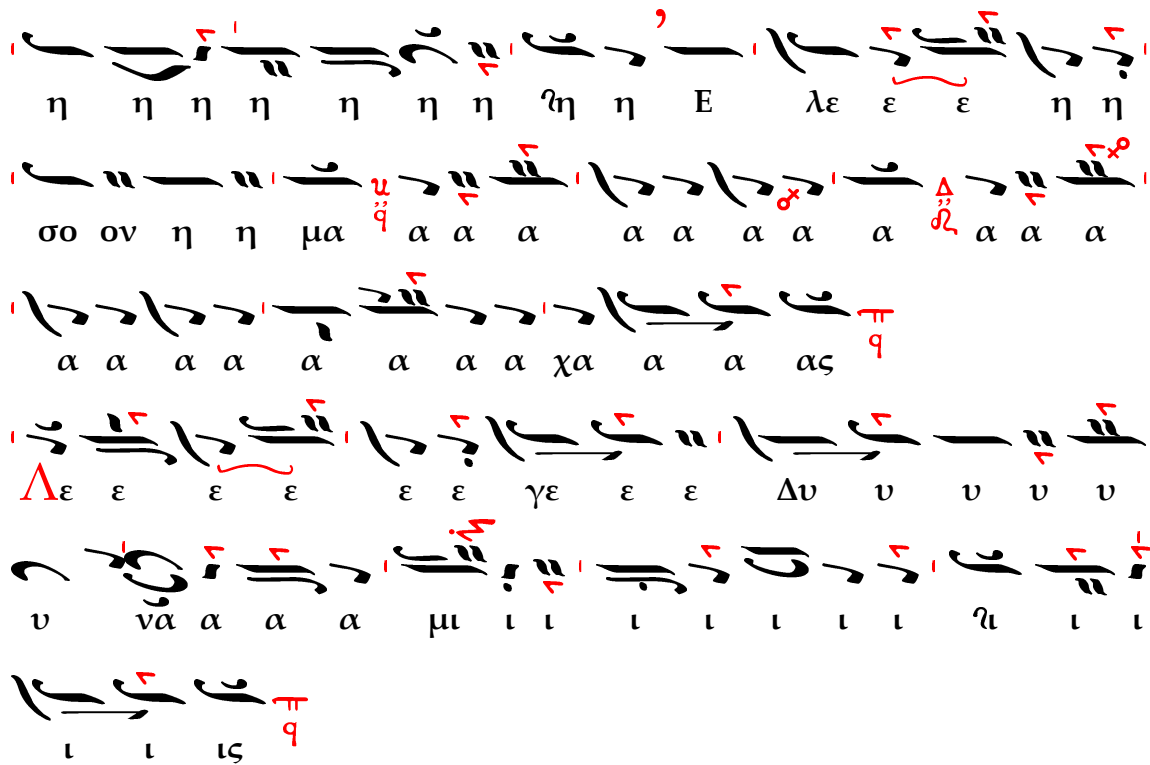
 θα α α α α α α α α α α α χαα α

 α α α α α α α να το ο ο ο ος

E

 λε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα ζητεῖ ἀντιστοιχῶς τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος καὶ τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

(Τῶν Πατέρων, ζητεῖ μετὰ τὴν ΙΑ' Ὀκτωβρίου).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

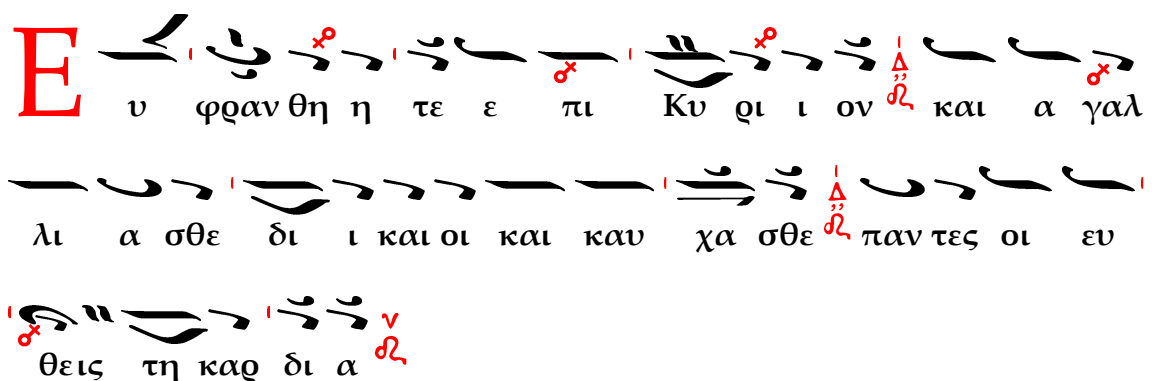
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Μα κα ρι οι ων α φε θη σαν αι α νο μι

αι και ων ε πε κα λυ φθη σαν αι α μα ρ τι αι

Ε υ φραν θη η τε ε πι Κυ ρι ι ον και α γαλ

λι α σθε δι ι και οι και καυ χα σθε παν τες οι ευ

θεις τη καρ δι α

Μα κα ρι ος α νη ρ ος ου μη λο γι ση ται

Κυ ρι ος α μα ρ τι αν ου δε ε σιν εν τω στο

μα τι αυ τς δο ο λος

Ε υ φραν θη η τε ε πι Κυ ρι ι ον και α γαλ

λι α σθε δι ι και οι και καυ χα σθε παν τες οι ευ

θεις

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Τίτ. γ' 8-15)

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ μάχας νομικὰς περιστάσο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει ὢν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν,

σπούδασον ἔλθειν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι. Ζηναῖον τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμ. μγ').

Ἦχος Δι

λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ

ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν , καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν

ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν

ἐν η

με ε ε ραις α α α ρ χαι αι αι αι αις

λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ

ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η

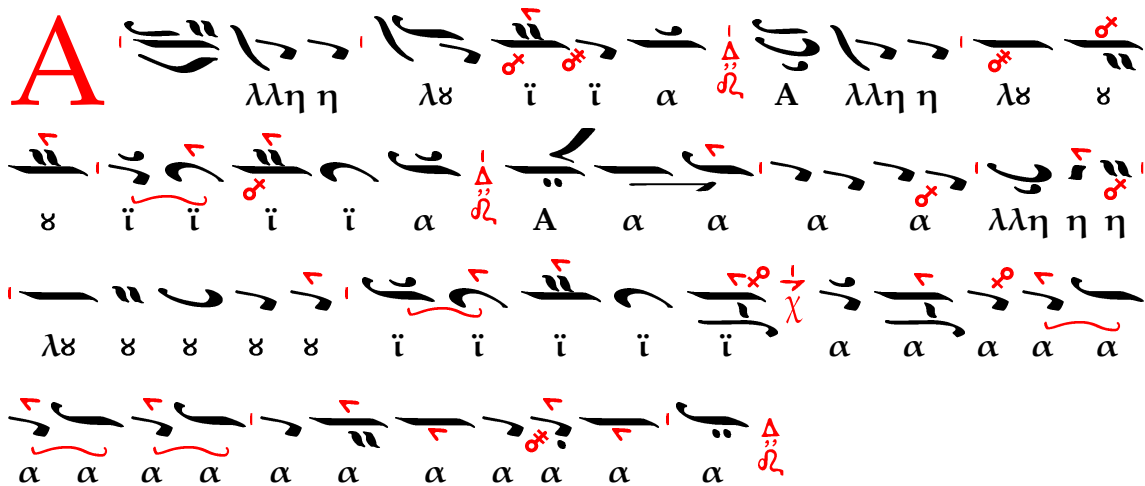
λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθῶμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ἐν τῷ

ὀνόματί σου

ε ξο μο λο γη σο με θα εις το ον

αι αι αι ω ω ω ω να

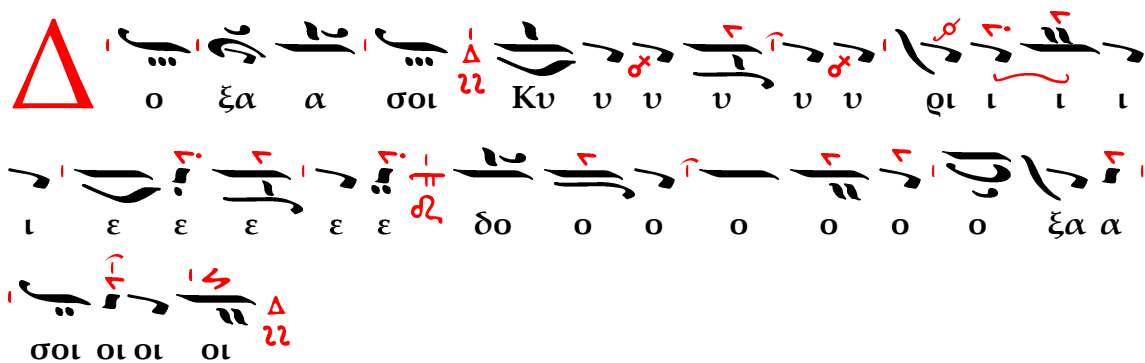
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Ζήτει τῆ ΙΗ' Ἰανουαρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ε' 14-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσιν λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἤλθον καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος ἰΐ Δι. σ

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά Πα φ

Ο ^Μ ^{Πα} ^{Νη}
ι τα α α α α α α α Χε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Νη} ^Μ
ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου
^{Πα}
ου Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ
^{Κε}
μυ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ
^{Πα}
υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι η ι ι ι ι ι ι
ι ι ι μυ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ως ει
κο υι ι ι ι ι ι ι ι ει ει κο ο υι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει κο ο ο
υι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και τη ζω
^{Δι}
ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι
^{Πα} ^Δ
ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α
α α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι το
ο ο ο ο ο το ον τρι σα α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ι τον τρι ι ι σα α

α α γι ι ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ

Μ νο ο ο υ μνο ον προ σα α α α δο ον τε

ε ε ες πα α α α α α σα α αν τη η

η η η η η η η ην βι ι ο ο τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η η η η η

η ην α α α πο θω ω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α

α α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε

ε ρι ι μνα α α αν

Ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε α α α α α α α α α των ο ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

οι

Τ αἰς ἀγ γε ε λι ι ι ἀγ γε λι και αι αι αι αι
 αι αις α ο ρα α α α τω ως δο ρυ φο ρου
 ου ου με νο ο ον τα α α ξε ε σι ι ιν
 Α α αλ λη λου ου ου ου ου ι ι ι ι ι
 ι ι ι α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλήν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ ^{Πα} οι Κυ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω Πνευ μα τι ι ι σϑ

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

η η ι σχυς μϑ ^{Κε} Κυ ρι ος ^{Δι} στε ρε ω μα

α α α α μϑ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μϑ και ρυ

υ υ υ υ υ στης μϑ

Π ^{Πα} α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ

μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο ϑ ϑ ϑ ^{Δι} σι ι ον ^{Δι}

και ^{Πα} α χω ω ω ω ω ω ρι στον ^υ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι ι ι ι ι ι ι

και ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος

Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι οις υ ψι

ςοις ευ λο γη με νος ο εθ χο ο ο με ε

Πα
 νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σαν
 να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι
 ι ι ςοις

A Πα α α μην
A Πα α α α μη ην

Σ Πα ε ε υ μν ς ς ς ς ς ς μεν σε
 Ευ λο γ ς ς μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ
 υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
Δι θα α α α σου ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 345' , I.A.)

Ἄξιον ἐστὶ , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλήν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά φ

A Πα ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως
 μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο
 ο το ο ο κον τη ην α ει μα α κα α α ρι
 ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και

Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων
τη ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου
βι ι μι και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
α συ γ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι ι μι
τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ον
Λο ο γο ον τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ον
τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
δέξαι ἦν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β´ Νοεμβρίου , α 345´ , I.A.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά φ

Α ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως
μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
το ο ο ο κο ο ον την α ει μα κα α ρι
στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη η

τε ε ε ρα α α τϛ ϝ Θε ε ου η η μω ω ων
 την τι μι ω τε ε ε ε ραν τώ ω ων Χε ρου
 ου βιμ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν α
 συ υγ κρι ι ι τώ ω ως των Σε ε ρα α φι ι ιμ
 την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο ο
 γο ον τε ε κϛ ϝ ϝ ϝ σαν την ο ο ο ο
 ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον σε ε ε με
 ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

Α^{Πα} ξι ον ε ε ςι ιν ω ως ἤχος Πά Πα φ
Μ^{Πα} α α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν
 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο
 το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι
 ι ςον και πα να μω ω μη η η τον και
Δι^{Πα} μη η τε ε ε ε ρα τϛ ϝ Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ

η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε
 ε ε ρα α αν των Χε ρσ ς βι ιμ και
 εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι
 ι ι τω ως τωων Σε ε ε ε ρα α α α α
 φι ι ιμ την α δι α α φθο ο ο ο ρως
 Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κσ ς ς
 ς ς σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο το ο
 ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ νο
 ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά Πα ρ

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου

χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α

ε εκ των ου ου ου ου ρα α νω ω ω ων ρα

α α α λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα ρα

λιε ε ε λιε ρα ρα λιε λιε λιε ρα ρα λιε ε ε

λιε ρα α α α λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε

ρα ρα α λιε λιε ρα λιε ρα λιε ρα ρα λιε ε α α

αλ λη λου ι ι ι α α α α α α α α α

α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σι ν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς ς εν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τν αι ω ω νος (δὶς)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τν αι ω ω νο ο ος